

Rapport: Danmark og den fælles valuta

Euro-ja giver flere job, højere realløn og bedre offentlig økonomi

Dansk tilslutning til EU's fælles valuta vil give større beskæftigelse, højere realløn og en forbedret offentlig økonomi. Det fremgår af rapporten "Danmark og den fælles valuta", som LO har udgivet forud for euro-folkeafstemningen den 28. september. Ved et ja fraskriver Danmark sig muligheden for en selvstændig penge- og valutakurspolitik. Men med den fastkurspolitik, som Danmark har ført gennem snart 20 år, vil det dog ikke betyde nogen praktisk forskel..

Med beslutningen om at udskrive folkeafstemning om dansk deltagelse i den fælles valuta står dansk økonomi ved en korsvej. Bliver det et ja den 28. september, vil Danmark både på kort og langt sigt høste en række økonomiske fordele i form af lavere renter, lavere priser, lavere vekselomkostninger og lavere valutareserve.

Omvendt vil et nej skabe usikkerhed omkring udviklingen af dansk økonomi, som blandt andet vil give sig udslag i stigende rente, ligesom dansk økonomi vil blive mere sårbar over for uro på valutamarkedene og eventuel spekulation mod den danske krone.

Den mest synlige konsekvens af et dansk ja vil ifølge LO's rapport være, at forskellen mellem renteniveauet i Danmark og de nuværende 11 euro-lande vil forsvinde. En lavere rente vil i sig selv stimulere beskæftigelsen, ligesom den offentlige økonomi vil blive forbedret på grund af et tilsvarende fald i renteudgifterne på statsgælden.

På lidt længere sigt vil dansk tilslutning til euroen give sig udslag i lavere priser på grund af den øgede konkurrence på varer og tjenester. De lavere priser vil være til fordel for danske lønmodtagere, som derigennem vil opnå en stærkere reallønsudvikling.

Økonomiske gevinster ved dansk deltagelse i den fælles valuta

Lavere renter	► Højere beskæftigelse og bedre offentlig økonomi
Lavere priser	► Højere beskæftigelse og bedre realløn
Lavere vekselomkostninger	► Højere beskæftigelse
Lavere valutareserve	► Bedre offentlig økonomi

Indholdsfortegnelse

Euro-ja giver flere job, højere realløn og bedre offentlig økonomi side 1

LO's rapport "Danmark og den fælles valuta" viser, at et dansk ja til den fælles valuta ved folkeafstemningen den 28. september vil give større beskæftigelse, højere realløn og en forbedret offentlig økonomi.

Euro'en giver bedre grundlag for velfærden side 5

De økonomiske fordele ved deltagelse i den fælles valuta vil styrke mulighederne for at udbygge den offentlige service, og vi vil under alle omstændigheder selv komme til at bestemme størrelsen af den offentlige sektor og de ydelser, den skal tilbyde.

Dansk fordel i fælles skattepolitik side 8

LO støtter EU-Kommissionens ønske om, at der på særlige områder skal kunne vedtages fælles skattepolitiske beslutninger gennem flertalsafgørelser.

Euro giver ikke løndumping side 10

LO's beregninger viser, at den økonomiske integration i EU har hævet lønningerne i de fattigste lande, uden at det har trukket lønniveauet i de mest velstående lande nedad.

Holdningen side 13

Ja til tryghed og samarbejde. Af LO's formand Hans Jensen.

Udspil

De lavere priser vil i øvrigt - ligesom de lavere vekselomkostninger for både virksomheder og private borgere - være til gavn for beskæftigelsen.

Valutasamarbejdet vil også mindske behovet for at opretholde en stor valutareserve, og den besparelse vil ligeledes forbedre den offentlige økonomi og dermed udvide det økonomiske spillerum for en udbygning af velfærden.

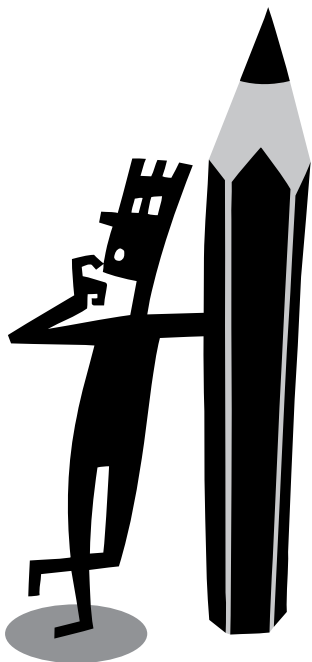
Til gengæld for de økonomiske fordele ved deltagelse i den fælles valuta fraskriver Danmark sig retten til at føre sin egen rentepolitik, ligesom vi mister muligheden for at justere valutakursen.

Højere rente skader beskæftigelsen

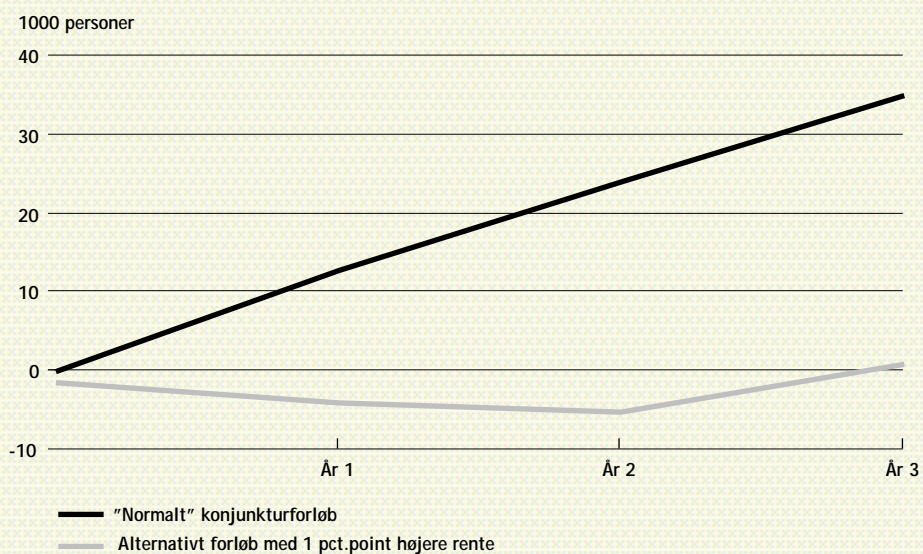
Et nej til den fælles valuta vil ifølge LO's analyse ikke betyde, at dansk økonomi forbliver på status quo. Tværtimod er der udsigt til, at det nuværende rentespænd i forhold til euro-landene vil blive udvidet, fordi finansmarkederne hidtil har handlet ud fra en forventning om, at Danmark ville tilslutte sig den fælles valuta. Og det vil påvirke udviklingen i beskæftigelsen.

Stiger rentespændet for 10-årige statsobligationer til eksempelvis et pct.point, går Danmark over en tre-årig periode glip af omkring 35.000 arbejdspladser, sammenlignet med situationen efter et ja til euroen.

Det er dog svært at sige præcis, hvordan det reelle renteniveauet vil udvikle sig efter et eventuelt nej.

Beskæftigelsesforløb med ét pct.point højere rente

Kilde: LO

Udspil

Den lavere beskæftigelsesudvikling vil især slå igennem i servicebranchen og byggeriet, som fortrinsvis retter sig mod hjemmemarkedet, men også i industrien vil der bliver lagt en dæmper på skabelsen af nye job.

LO's formand Hans Jensen hæfter sig i den forbindelse ved, at de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af et nej vil ramme de svageste og mest udstødningstruede grupper på arbejdsmarkedet hårdest. Et nej behøver ikke at føre til en direkte stigning i ledigheden, men den forventede udvidelse af arbejdsmarkedet – med øget beskæftigelse blandt langtidsledige, indvandrere og personer med nedsat arbejdsevne – vil komme til at forløbe langsommere.

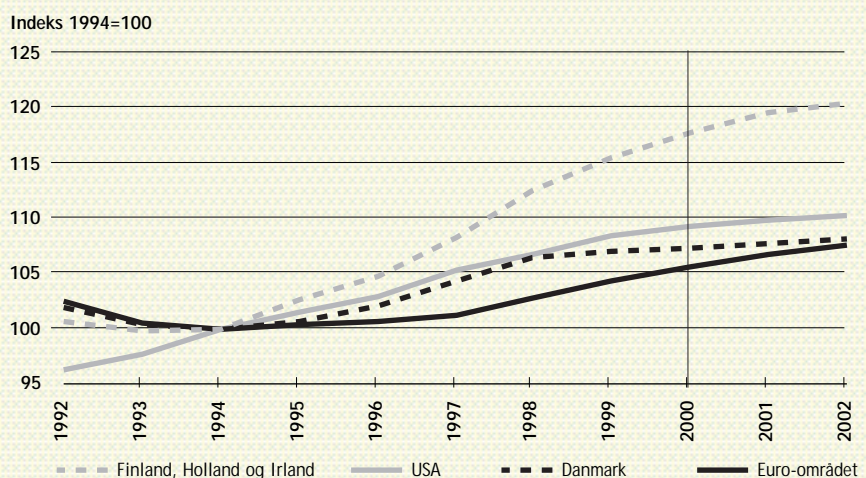
- Den danske rente- og valutakurspolitik er i forvejen bundet tæt sammen med udviklingen i de 11 euro-lande. Derfor bliver vi allerede i dag påvirket af svingninger i euro-kursen i forhold til de amerikanske og japanske valutaer. Ved en tilslutning til euroen høster vi omvendt en række fordele i form af lavere rente, øget konkurrence og deraf følgende højere beskæftigelse og lavere forbrugerpriser. Begge dele gavner danske lønmodtagere, som vil opnå bedre jobmuligheder og en højere realløn, end hvis vi står uden for euroen, siger Hans Jensen.

LO's formand peger samtidig på, at et dansk ja til euroen vil eliminere muligheden for valutaspekulation. Det mindsker behovet for en stor valutareserve. De penge kan så bruges til at konsolidere den offentlige økonomi yderligere.

Små lande vinder mest ved euro

Allerede i 1999 pegede LO i sin rapport "Beskæftigelse og fælles mønt" på, at de økonomiske fordele ved et fælles valutaområde slår kraftigst igennem i små lande, og at de samtidig bliver mindst påvirket af ulemperne.

Beskæftigelsesudvikling 1992-2002

Kilde: OECD samt egne beregninger.

Udspil

Et af eksemplerne på det er udviklingen i beskæftigelsen. Siden 1994 har Danmark udvidet beskæftigelsen med 7,5 procent. Det er ganske vist mere end gennemsnittet for de 11 euro-lande, men til sammenligning har Holland, Finland og Irland, som alle har været med i eurosamarbejdet fra start, opnået en vækst i beskæftigelsen på 17,5 procent. Også Portugal og Luxembourg er eksempler på, at små lande høster de største fordele ved det fælles valutasamarbejde i EU.

Ifølge Hans Jensen illustrerer udviklingen, at specielt Holland og Irland muligvis har haft et større beskæftigelsespolitisk råderum inden for den fælles valuta, end Danmark har haft ved at stå udenfor.

- Selv om den socialdemokratisk ledede regering har haft gode økonomiske og beskæftigelsespolitiske resultater op gennem 90'erne, er det tegn på, at vi har et beskæftigelsesmæssigt efterslæb i forhold til andre små EU-lande, som har valgt at være med i euroen fra start, siger Hans Jensen.

Yderligere information: Cheføkonom Jan Kæraa Rasmussen på telefon 35 24 60 66.

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00.

Rapport: Danmark og den fælles valuta

Euro'en giver bedre grundlag for velfærden

De økonomiske fordele ved deltagelse i den fælles valuta vil styrke mulighederne for at udbygge den offentlige service, og vi vil under alle omstændigheder selv komme til at bestemme størrelsen af den offentlige sektor og de ydelser, den skal tilbyde. LO's beregninger viser, at det er i EU-landene med den største offentlige sektor, at man finder de største budgetoverskud og dermed de bedste muligheder for at sikre et højt velfærdsniveau.

I debatten er der blevet sået tvivl om, hvorvidt vi selv vil være i stand til at bestemme udviklingen i det danske velfærdssamfund i tilfælde af dansk deltagelse i den fælles valuta.

Kendsgerningen er imidlertid, at der ikke er nogle regler i samarbejdet om den fælles valuta, som fastsætter eller på anden måde regulerer udgifter og indtægter i den offentlige sektor – dvs. antallet af offentligt ansatte og den skat, vi betaler for at finansiere velfærdssamfundet.

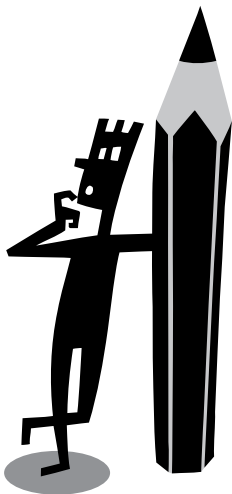
Heller ikke indirekte er der grund til at tro, at det bliver andet end vores egne politiske beslutninger, der kommer til at bestemme den offentlige sektors størrelse eller de ydelser, den skal levere. Det fastslår LO i rapporten "Danmark og den fælles valuta". Inden for møntunionen er det nemlig kun interessant, om der er underskud eller overskud på de enkelte landes offentlige regnskaber - mens der ikke er regler for størrelsen af udgifter og indtægter.

I Sverige, Danmark og Finland, som er de lande, hvor den offentlige sektor er størst, er budgetoverskuddene blandt de højeste i EU. Den offentlige gæld er oven i købet blevet reduceret forholdsvis meget i netop de tre nordiske lande. Det gælder i særlig grad Danmark, som det fremgår af tabellen på side 6.

Som det fremgår af den første artikel (*Euro-ja giver flere job, højere realløn og bedre offentlig økonomi*) i dette nyhedsbrev, vil dansk deltagelse i den fælles valuta føre til en lavere rente. Samtidig forsvinder risikoen for spekulation mod den danske krone, og det vil reducere behovet for en stor valutareserve. De penge, som det frigiver, vil kunne bruges på en yderligere nedbringelse af det offentlige gæld, som vil forbedre mulighederne for at bevare og udbygge den offentlige service.

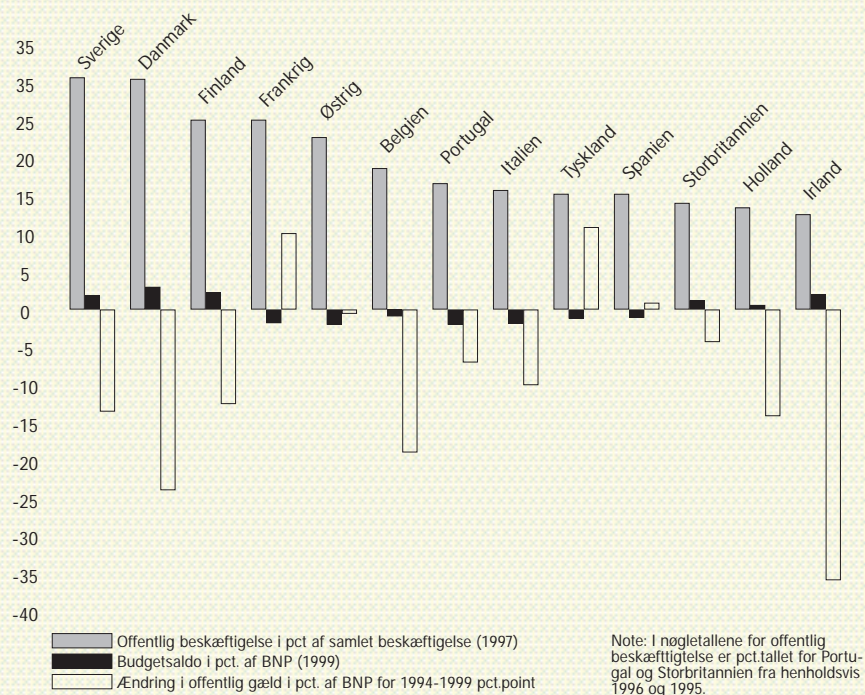
Viljen og mulighederne er afgørende

Konklusionen i LO's rapport er, at en stor offentlig sektor hænger fint sammen med gode offentlige budgetter og kraftig reduktion i den offentlige gældsbyrde. Den offentlige sek-

Udspil

Offentlig beskæftigelse, budgetsaldo og udvikling i offentlig gæld i 13 EU-lande.

Kilde: OECD, EU-Kommissionen samt egne beregninger

tors størrelse vil i tilfælde af dansk deltagelse i den fælles mønt heller ikke fremover bestemmes af finanspolitikken, men udelukkende af den politiske vilje til at finansiere velfærden via skatter og afgifter - nøjagtig som det har været tilfældet hidtil.

Desuden vil deltagelse i den fælles valuta øge mulighederne for at udbygge og fastholde niveauet for offentlig service og størrelsen af overførselsindkomster som eksempelvis folkepension og efterløn, netop fordi de økonomiske fordele vil forbedre den offentlige økonomi med deraf følgende velfærdspolitisk spillerum på nationalt plan.

LO's rapport "Beskæftigelse og den fælles mønt" fra 1999 viste, at den kickstart af dansk økonomi, som fandt sted i 1993 med "Ny kurs mod bedre tider" - en finanspolitisk lempelse på mere end 10 mia. kr. - ikke ville have udløst en bod til Danmark, hvis vi på det tidspunkt havde været med i den fælles valuta. Dengang var den offentlige gæld endda væsentlig større og det finanspolitiske manøvrerum tilsvarende mindre end i dag.

Det illustrerer de vide rammer, der er for de enkelte landes finanspolitik inden for Stabilitets- og Vækstpagten, som skal få medlemslandene til at sikre sunde offentlige finanser og en stabil økonomisk udvikling.

Udspil

De budgetunderskud, Danmark efterfølgende indberettede, var i perioder for store i forhold til pagtens bestemmelser, men ville i værste fald kun have ført til rentefrie deponeringer og det danske tab ville ikke have været af en størrelse, som havde begrænset de politiske handlemuligheder.

Som en anden tydelig illustration af det store finanspolitiske råderum i Danmark henviser LO i sin rapport til beregninger, der viser, at selv om Danmark skulle oplevet et fald i beskæftigelsen på 175.000 personer, ville det ikke betyde, at det offentlige budgetunderskud ville komme over 3 procent af bruttonationalproduktet - det loft, Stabilitets- og Vækstpagten har fastsat, før der sættes ind med økonomiske sanktioner.

Desuden peger LO på, at der ikke er nogen automatik i de sanktioner, som Stabilitets- og Vækstpagten åbner mulighed for. Eventuelle sanktioner mod et land, der bryder målene i pagten, er alene en politisk beslutning, som ECOFIN-Rådet træffer efter drøftelser med de berørte lande.

Yderligere information: Cheføkonom Jan Kæraa Rasmussen på telefon 35 24 60 66.

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00.

Dansk fordel i fælles skattepolitik

LO støtter EU-Kommissionens ønske om, at der på særlige områder skal kunne vedtages fælles skattepolitiske beslutninger gennem flertalsafgørelser. Enkelte lande skal ikke kunne bruge deres veto til at blokere for beslutninger, der fremmer miljøhensyn og den lige konkurrence mellem medlemslandene.

Ideen om fælles skattepolitik i EU er traditionelt blevet opfattet som et angreb på den danske samfundsindretning. For skulle lande med lavere social sikring måske blande sig i, hvordan vi finansierer vores velfærd, og måske oven i købet begrænse det?

Som de fleste andre mener LO, at det også i fremtiden bør være et nationalt anliggende at beslutte, hvordan velfærden finansieres. Men LO ser samtidig indlysende fordele for Danmark i den skattepakke, som EU-Kommissionen har foreslået, fordi den vil styrke vores muligheder for at sikre en positiv udvikling i den offentlige sektor.

Skattepakken indeholder blandt andet et adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, som skal beskytte mod skattebegunstigende særregler i andre EU-lande. Det er f.eks. et problem for Danmark, at lande som Irland har indført en meget lav selskabsskat. Derfor tjener et sådant forslag danske interesser, mener LO.

Den politiske aftale, der forhandles om, går ud på, at landene ikke må indføre nye ordninger på området, og at allerede eksisterende snarest skal ophæves.

Skattepakken indeholder også et forslag, som retter sig mod den skatteunddragelse, der sker ved, at en EU-statsborger placerer sin opsparing i et andet EU-land. Ifølge forslaget skal landene forpligtes til enten at opkræve en kildeskat eller oplyse om rentebetaling til myndighederne i det land, opspareren bor i.

To lande blokerer

Storbritannien og Luxembourg, som begge har fordele af de nuværende regler, har hidtil kunnet blokere for skattepakken. Storbritannien har således været i stand til at tiltrække handlen med euro-obligationer takket være en meget lav beskatning af afkastet. Luxembourg lukrerer dels på sin bankhemmelighed, dels på de omkringliggende landes højere skat på renter.

De to landes blokering af skattepakken er for LO at se et eksempel på det u hensigtsmæssige i at opretholde den generelle veto på skatteområdet. Hvis skattegrundlaget smuldrer, vil vi nemlig ikke kunne opretholde vores høje offentlige serviceniveau. LO støtter derfor det forslag, som EU-Kommissionen op til regeringskonferencen har stillet om at udvide adgangen til at træffe beslutninger med kvalificeret flertal.

Udspil

En støtte til dansk miljøpolitik

Kommissionens forslag om flertalsafgørelser omfatter ud over skattepakken også forslag om minimumsregler for moms og energiafgifter. LO vurderer, at det vil være en støtte til dansk energi- og miljøpolitik, hvis der indføres flertalsafgørelser om miljøafgifter, ligesom en generel minimumsmoms vil være med til at beskytte den forholdsvis høje danske momssats i en periode med voksende internethandel.

LO-formand Hans Jensen erkender, at de skattepolitiske initiativer ikke direkte har noget med ØMU'en at gøre, og Danmark vil nyde godt af fælles initiativer mod skattedumping, uanset om vi tilslutter os den fælles valuta eller ej.

- Men man skal være opmærksom på, at det er i ECOFIN-Rådet blandt landenes økonomi- og finansministre, at de skattepolitiske initiativer vil blive drøftet. Her er der et særlig tæt samarbejde i gruppen af euro-lande. Vælger Danmark fortsat at stå uden for den fælles valuta, vil vi lide under ikke at være med, hvor beslutningerne reelt tages, understreger Hans Jensen.

Yderligere information: LO-økonom Preben Karlsen på telefon 35 24 61 38.

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00.

Rapport: Danmark og den fælles valuta

Euro giver ikke løndumping

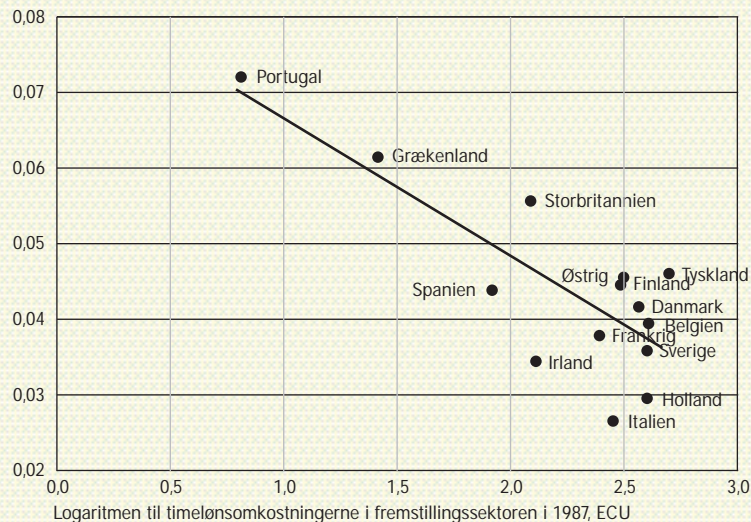
Frygten for, at et tæt økonomiske samarbejde i EU ville føre til løndumping mellem landene, har vist sig ubegrundet. Tværtimod har den øgede økonomiske integration i EU bevirket, at lønningerne i de fattigste EU-lande har fået et markant løft, uden at det har påvirket lønudviklingen i de rigeste lande.

En gennemgang af lønudviklingen i EU-landene i perioden fra 1977 til 1998 viser, at den øgede økonomiske integration mellem medlemsstaterne har hævet lønningerne i de relativt fattigste EU-lande, uden at det har trukket lønniveauet i de mest velstående lande nedad.

Men selv om spredningen mellem landenes lønomkostninger er blevet mindre, er der

Begyndelsesniveau (1987) og vækst i timelønsomkostningerne (1987-1998) i ECU for fremstillingssektoren

Gennemsnitlig årlig vækstrate for timelønsomkostningerne i fremstillingssektoren, 1987-1998

Kilde: U.S.Bureau of Labor Statistics og Danmarks Nationalbank samt LO's egne beregninger

Den vandrette akse i figuren udtrykker 1987-lønniveauet i de enkelte lande, mens den lodrette akse udtrykker lønstigningerne i perioden 1987-1998. Bortset fra i Grækenland og Portugal er der ingen statistisk sammenhæng mellem lavt lønniveau og høje stigninger i timelønsomkostninger. Sammenlignet med Danmark har den procentvise stigning i timelønsomkostninger i lande som Irland, Frankrig og Italien været svagere end i Danmark på trods af, at disse lande havde et lavere udgangspunkt i 1987.

I Spanien har den procentvise stigning været næsten identisk med den tyske, selv om de tyske timelønsomkostninger i 1987 var omkring dobbelt så store som de spanske.

Frygten for, at øget økonomisk integration fører til løndumping, er med andre ord ubegrundet, og med det nuværende tempo indsnævres forskellene i timelønsomkostninger med mindre end to procent årligt.

Udspil

stadig store lønforskelle mellem EU-landene, og med den nuværende udvikling vil disse forskelle fortsætte i lang tid fremover.

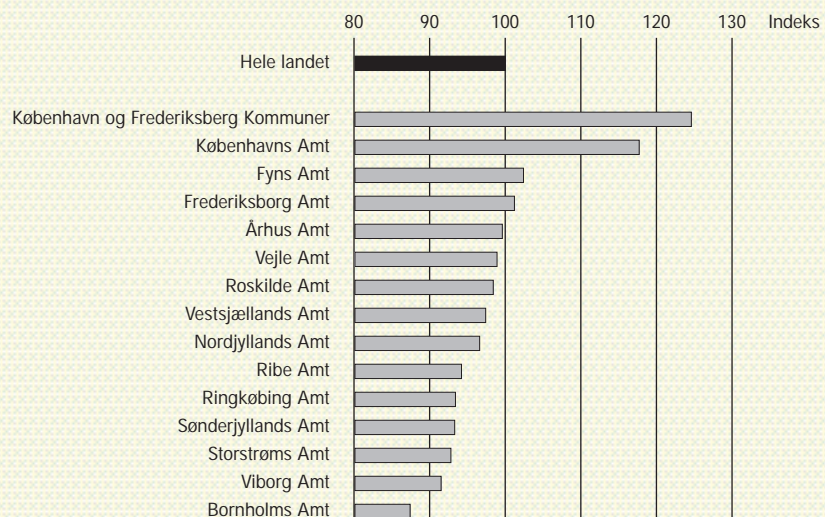
Frem til tidspunktet for etableringen af Det Indre Marked i 1987 skete der ingen tilnærmelse af timelønomkostningerne i EU-landene, men siden da er niveauet i de fattigste EU-lande vokset betydeligt hurtigere end i resten af EU.

Den væsentligste forklaring på den udvikling er dels den øgede mobilitet for varer, tjenester, kapital og arbejdskraft, dels en betydeligt større stabilitet i valutakurserne landene imellem end i den forudgående periode.

Det har stabiliseret den økonomiske udvikling - herunder prisudviklingen - i landene, og det har særligt været til gavn for de relativt fattigste lande i EU (Portugal og Grækenland).

- Gennem de sidste ti år har det f.eks. kostet arbejdsgiverne omkring dobbelt så meget at beskæftige en arbejder i Tyskland frem for i Spanien, uden at der overhovedet er sket nogen udjævning af lønomkostningerne. Der er mange årsager til, hvorfor lande har forskellige lønniveauer og lønudvikling. Selv om kapitalen er ganske mobil lande og regioner imellem, så ændres andre forhold som for eksempel infrastruktur og uddannelsesniveau ikke i nær samme tempo. Det vil stadig gælde, uanset om man bruger samme valuta, siger LO-økonom Jens-Christian Stougaard.

Timeløn i fremstillingssektoren for 1998

Forskel mellem maksimum og minimum 42 pct.

Kilde: DA samt LO's egne beregninger

Udspil

Han peger på, at der kan findes mange eksempler på, at der sagtens kan eksistere store lønforskelle inden for et fælles valutaområde.

Store forskelle i Danmark

I Danmark, som i enhver henseende er et uhyre homogent valutaområde, er der store lønforskelle mellem de enkelte regioner. I Københavns og Frederiksberg kommuner ligger timelønnen i fremstillingssektoren næsten 25 procent over landsgennemsnittet, mens timelønnen i Bornholms Amt ligger godt ti procent under gennemsnittet.

I et andet fælles valutaområde, USA, er lønningerne i staten Michigan med de store bilfabrikker cirka 75 procent højere end i staten South Dakota, og der er flere eksempler på, at lønniveauet i to nabostater kan variere med op til 20 procent. Disse forskelle er interessante i betragtning af, at USA med hensyn til f.eks. sprog, kultur og skattesystemer er et langt mere homogent område end EU.

- Det er derfor overvejende sandsynligt, at man inden for euro-området - også på lang sigt - kan have forskelle i lønomkostningerne på mere end 100 procent - dog noget mindre for nabolande, siger LO-økonom Jens-Christian Stougaard.

Han peger samtidig på, at den stærkere organisering af de europæiske arbejdsmarkeder kan trække i retning af en stærkere tilnærmelse af lønniveauerne på samme måde som et eventuelt fremtidigt grænseoverskridende overenskomstsamarbejde.

Men alene situationen i Danmark viser, at lønningerne altid vil være en afspejling af lokale forhold, og at der derfor også fremover vil være plads til store lønforskelle de enkelte EU-lande indbyrdes.

Yderligere oplysninger: LO-økonom Jens-Christian Stougaard på telefon 35 24 60 65.

Yderligere kommentarer: LO-formand Hans Jensen på telefon 35 24 60 00.

Holdningen

Ja til tryghed og samarbejde

Af LO's formand, Hans Jensen

Hvis man tror på, at den danske velfærdsmodel er værd at bygge videre på, skal man stemme ja til dansk tilslutning til EU's valutasamarbejde, euroen. Så kort kan regnestykket gøres op, efter at LO har analyseret konsekvenserne af dansk deltagelse i den fælles valuta.

I første omgang vil et ja ved folkeafstemningen den 28. september medføre, at vi opnår en række mindre økonomiske fordele. Det gælder først og fremmest en lavere rente, som sammen med øget konkurrence mellem virksomhederne vil føre til en stærkere udvikling i beskæftigelsen, styrkelse af reallønnen og bedre offentlige finanser.

Samtidig vil et ja give Danmark mulighed for at få indflydelse på de beslutninger, der træffes i de styrende organer i den Europæiske Centralbank (ECB).

Men for LO er det helt afgørende argument for tilslutning til den fælles valuta, at vi også får markeret et ja til øget samarbejde mellem EU-landene til gavn for alle borgere.

Hvordan man end vender og drejer det, vil dansk økonomi i stigende grad blive påvirket af en stadigt kraftigere internationalisering med fri bevægelighed for kapital, varer og arbejdskraft. Og i det perspektiv er det entydigt i danske lønmodtageres interesse, at Danmark er inde i varmen, når store og små beslutninger skal tages.

Holder vi os udenfor, kan vi være næsten sikre på, at de internationale spekulanter vil bruge Danmark som prøveklud for at teste, hvor langt euro-landene vil strække sig for at værne den danske krone mod valutaspekulation.

Og selv om spekulanterne mod forventning skulle vælge at lade den danske krone være i fred, vil vi alligevel stå i en situation, hvor der er skabt usikkerhed om, hvorvidt vi er indstillet på at holde fast i den økonomiske linie med fast valutakurs og genopretning af de offentlige finanser, som nu i snart 20 år har været ledetråden for vores økonomiske politik.

Den usikkerhed vil uafvendeligt slå igennem i form af et højere renteniveau, som vil skade beskæftigelsen. Og i LO kender vi så meget til historien, at vi godt tør vove et bud på, hvem der først bliver ramt på den konto.

Det bliver de svageste grupper på arbejdsmarkedet - dem med de korteste uddannelser, de ledige, de nye kolleger med de "forkerte" navne - indvanderne - og endelig de, der på grund af sygdom eller handicap ikke er helt så interessante for arbejdsgiverne.

LO's ja til den fælles valuta er derfor et ja til solidaritet med de svageste, et ja til fortsat fremgang i beskæftigelsen og sidst men ikke mindst et ja til, at vi som nation kan gøre en forskel i det internationale samarbejde.

Men det er ikke et ja til Europas Forenede Stater. LO har ikke lukket øjnene for de kræfter, der ønsker en europæiske forbundsstat. Vi skal fortsat have hånds- og halsret over udviklingen af vores velfærdssamfund, og på arbejdsmarkedet skal vi fastholde den danske model med kollektive rettigheder for lønmodtagere.

Udspil

I tiden frem til folkeafstemningen den 28. september vil LO derfor gøre sit til, at debatten foregår på et sobert og sagligt grundlag.

I LO har vi stor respekt for den tvivl, som mange bærer rundt på, når det gælder holdningen til udviklingen af det europæiske samarbejde. Og frem til afstemningen vil vi i LO bruge vores kræfter på at oplyse medlemmerne om fordele og ulemper ved dansk deltagelse i euroen.

LO er klar til at tage debatten med åben pande.